

Sygn. akt V C upr 464/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 kwietnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Trzebnicy V Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w M.

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grażyna Wójcik

Protokolant: Justyna Kądzioła

po rozpoznaniu w dniu 2 kwietnia 2014 r. w Miliczu

sprawy z powództwa P.R.E.S.C.O. (...)(...)w Warszawie

przeciwko G. S.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. kosztami postępowania obciąża stronę powodową w zakresie przez nią poniesionym.

Sygn. akt V C upr 464/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa P.R.E.S.C.O. (...)(...)w Warszawie, działając przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, w dniu 3 lipca 2013 r. skierowała do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym i wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty, by pozwana G. S. zapłaciła stronie powodowej kwotę 9.862,19 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 3 lipca 2013 r. do dnia zapłaty. Ponadto wniosła o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów sądowych w kwocie 124,00 zł, kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz innych kosztów w wysokości 1,53 zł.

W uzasadnieniu wskazała, że na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 30 grudnia 2011 r. przejęła od (...) BANK S.A. prawa do wierzytelności wobec pozwanej z tytułu niespłaconego kredytu. Podniosła, że poinformowała pozwaną o cesji pismem z dnia 1 lutego 2012 r. Pozwana nie uregulowała zadłużenia wynikającego z:

- kosztów windykacyjnych nr (...) z 25.11.2003 r. na kwotę 12,00 płatną do dnia 30.12.2011 r.
- kosztów nr (...) z 25.11.2003 r. na kwotę 129,27 płatną do dnia 30.12.2011 r.;
- odsetek karnych nr (...) z 25.11.2003 r. na kwotę 6.129,02 płatną do dnia 25.06.2004 r.;
- kapitału nr (...) z 25.11.2003 r. na kwotę 3.256,67 płatną do dnia 30.12.2011 r.;
- wpłaty nr (...) z 11.07.2012 r. na kwotę 305,24 zł płatną do dnia 11.07.2012 r.;
- wpłaty nr (...) z 28.09.2012 r. na kwotę 500,00 zł płatną do dnia 28.09.2012 r.;
- wpłaty nr (...) z 27.03.2012 r. na kwotę 305,24 zł płatną do dnia 27.03.2012 r.;

- wpłaty nr (...) z 30.04.2012 r. na kwotę 305,24 zł płatną do dnia 30.04.2012 r.;
- wpłaty nr (...) z 04.06.2012 r. na kwotę 306,00 zł płatną do dnia 04.06.2012 r.

Jednocześnie powodowy fundusz wskazał, że na kwotę zadłużenia składają się:

- kwota 12,00 zł;
- kwota 129,27 zł;
- kwota 6.129,02 zł wynosząca początkowo 7.325,97 zł, ale pomniejszona o następujące wpłaty dokonane przez pozwaną: 4,36 zł w dniu 27.03.2012 r., 264,09 zł w dniu 30.04.2012 r., 263,64 zł w dniu 04.06.2012 r., 260,46 zł w dniu 11.07.2012 r., 404, 39 zł w dniu 28.09. 2012 r.;
- kwota 3.256,67 zł;
- kwota 335,23 zł tytułem skapitalizowanych odsetek od należności głównej wyliczonej z okres od 30.12.2011 r. do 2 lipca 2013 r. również została pomniejszona o wpłaty pozwanej w łącznej wysokości 302,72 zł.

Postanowieniem z dnia 6 sierpnia 2013 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty, przekazał rozpoznanie sprawy tutejszemu Sądowi.

Strona powodowa w dniu 30 września 2013 r. uzupełniła braki formalne pozwu, składając go na urzędowym formularzu.

Pozwana na rozprawie w dniu 2 kwietnia 2014 r. przyznała, że zaciągnęła przedmiotowy kredyt w 2003 r., ale nie potwierdziła wysokości zadłużenia. Wskazała też, że dokonała częściowej spłaty kredytu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 listopada 2003 r. pomiędzy (...) BANK S.A. a pozwaną G. S. została zawarta umowa kredytu na zakup instalacji grzewczej w systemie sprzedaży ratalnej, opiekująca na kwotę 3.615,41 zł. Ustalono, że spłata pożyczki nastąpi w 24 ratach miesięcznych po 182,21 zł do dnia 25 listopada 2005 r.

(dowód: umowa kredytu k. 21-23)

przesłuchanie pozwanej k. 55)

W dniu 30 grudnia 2011 r. (...) BANK S.A.w W.zawarł ze strona powodową P.R.E.S.C.O. (...)(...)w Warszawie umowę sprzedaży wierzytelności. Przedmiotem wyżej wskazanej umowy była m.in. wierzytelność w stosunku do pozwanej, wynikająca z umowy nr (...)z dnia 25 listopada 2003 r. o łącznej wartości 10.918,29 zł.

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z 30.12.2011 r. k. 26v. - 28;

częściowy wykaz wierzytelności k. 34)

Pismem z dnia 1 lutego 2012 r. strona powodowa zawiadomiła pozwaną o cesji wierzytelności.

(dowód: pismo z 01.02.2012 r. k. 34v.)

Pozwana dokonała częściowej spłaty kredytu.

(dowód: przesłuchanie pozwanej k. 55)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Bezspornym w niniejszej sprawie było, że pozwaną i poprzednika prawnego strony powodowej łączyła umowa kredytu z 2003 r. na zakup instalacji grzewczej oraz że doszło do cesji wierzytelności z tej umowy na rzecz powoda. Spór dotyczył wysokości dochodzonej kwoty.

W obecnym kształcie procesu cywilnego ustawowo podkreślono jego kontrydiktoryjny charakter, czego potwierdzeniem są regulacje zawarte w art. 232 k.p.c. oraz w art. 6 k.c. Ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania. To one są dysponentem toczącego się procesu i od nich zależy jego wynik. Mają bowiem obowiązek przejawiać aktywność, w celu wykazania wszystkich istotnych okoliczności i faktów, z których wywodzą skutki prawne. Strona powodowa reprezentowana była przez profesjonalnego pełnomocnika, będącego radcą prawnym i dlatego Sąd przyjął odpowiednio wysoki miernik staranności po stronie powodowej co do konieczności podejmowania czynności procesowych, uwzględniający zawodowe kwalifikacje pełnomocnika.

Powodowy fundusz swoje roszczenie wywodził z treści przepisu art. 509 k.c., dotyczącego umowy przelewu wierzytelności. Pamiętać należy, że warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. Formułując żądanie w niniejszej sprawie strona powodowa miała zatem obowiązek udowodnienia, że przysługuje mu uprawnienie do dochodzenia należności od pozwanego z tytułu związania umową z poprzednikiem prawnym strony powodowej, z tytułu której miał uiścić dochodzona pozewm kwotę. Strona powodowa zaoferowała jako materiał dowodowy dokumenty w postaci umowy sprzedaży wierzytelności, częściowego wykazu wierzytelności, umowy o kredyt oraz pisma informującego pozwaną o przelewie wierzytelności.

W ocenie Sądu przedłożone przez powoda dokumenty są niewystarczające dla potwierdzenia wysokości dochodzonej należności, w tym roszczeń odsetkowych i kosztów. Dokumenty dotyczące cesji nie są bowiem dowodem na wysokość zobowiązania pozwanej względem pierwotnego wierzyciela. Przedłożenie zaś samej umowy kredytowej – bez wykazania – od kiedy pozwana zalegała z płatności, czy umowa została wypowiedziana, w jaki sposób zostały wyliczone dochodzone koszty i odsetki – nie jest wystarczająca dla uwzględnienia żądania pozwu, zwłaszcza w świetle twierdzeń pozwanej, że częściowo uregulowała zadłużenie, przy czym nie chodzi o wpłaty dokonane w 2012 r. Nie wiadomo bowiem z jakim dniem poszczególne elementy zadłużenia stały się wymagalne i w jaki sposób strona powodowa je wyliczyła. Uniemożliwia to rzetelną weryfikację żądania przez Sąd.

Z tych względów orzeczono w pkt I sentencji wyroku o oddaleniu powództwa w całości.

Konsekwencją powyższego jest rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zawarte w pkt II sentencji wyroku, które znajduje oparcie w treści przepisu art. 98 § 1 k.p.c.